

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. S.**

skazanego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 lutego 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

Postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 29 grudnia 2011 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 kwietnia 2011 r., którym P. S. za przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności, jego obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku z uwagi na „wysokie prawdopodobieństwo zasadności kasacji” i zły stan zdrowia skazanego.

W związku z tym wnioskiem Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, jako odstępstwo od obowiązującej w polskim systemie prawa karnego wykonawczej zasady, w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 9 § 2 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy. Stąd też jej zastosowanie musi być uzasadnione szczególnymi względami, pozwalającymi na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować

dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do nich nie sposób zaliczyć subiektywnego przekonania skarżącego o zasadności kasacji, tym bardziej, że ranga zarzuconych uchybień, stanowiących naruszenie przepisów prawa procesowego, nie jest na tyle poważna, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia. Za takie nie można również uznać twierdzeń obrońcy, co do złego stanu zdrowia skazanego. Niezależnie bowiem od tego, że stan zdrowia nie ma w tym postępowaniu istotnego znaczenia, gdyż wstrzymanie wykonania orzeczenia należy wiązać przede wszystkim z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego orzeczenia, odwołanie się do tej okoliczności nie przyniosło spodziewanego rozstrzygnięcia nawet w postępowaniu w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności.

W związku z tym, Sąd Najwyższy nie znalazł wystarczających podstaw do uwzględnienia wniosku i orzekł, jak w postanowieniu.